Ч. 91. Второк 1 (15) мая 1906. Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Реклямациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Реформа виборча

і парляментаризация.

Президент міністрів кн. Гогенльоге покінчив вже свої переговори з партиями парляментарними. В пятницю були ще у него рускі посли Ник. Василько, Романчук і Барвіньский. Що на тій конференциї говорено, поки що не знаги, бо віденьскі ґазети потують лиш чисто сам факт. Завтра, ві второк стане ц. Президент міністрів перед палатою і виголосить свою проґраму, а то само зробить і в палатї панів. Розуміє ся, що до тої проґрами навяже ся довша дискусия, котра займе може й кілька засїдань. Чи кн. Гогенльоге буде щасливійший як бар. Ґавч, годі нині сказати, але годить ся звернути увагу, що віденьскі ґазети припускають чомусь, що кн. Гогенльоге перейняв в спадщинї по бар. Ґавчу разом з его проектом реформи виборчої також і его девізу: „Або успіх або упадок". Деякі ґазети принесли були навіть чутку, що кн. Гогенльоге знеохочений і дав ся почути, що хотів би назад вернути до Триесту, але все-таки здає ся, що ситуация поправила ся і президентови міністрів удало ся позискати партиї для компромісу в справі виборчій. О скілько, се покаже може завтрішне засїданє палати послів, фактом однак має бути, що кн. Гогенльоге удало ся вже позискати і Поляків і Чехів.

Що до Чехів то кажуть, що они готові й кн. Гогенльоге додержати тих самих приречень в справі компромісу, які зробили були й бар. Ґавчови, а о парляментаризациї рішить ся аж на завтрішнім засїданю. На всякий случай нема вже обави, щоби Чехи з жалю по упадку бар. Ґавча хотїли конче і дальше ставити опір. Що до Поляків знов, то — як каже N. fr. Presse — вже бар. Ґавч заставив для Галичини великий стіл: для Поляків з 70 мандатами, а малий для Русинів з 28 мандатами; але Поляки не хотїли разом з ним сїдати до стола. З кн. Гогенльоге скорше вже погодили ся, питанє ще лиш, чи по поданім полумиску прийде ще яка автономічна страва чи ні. Але як би й не було, то здаєсь вже бути певною річию, що Поляки не будуть ставити дальшого опору. Що до розширеня автономії то має она відносити ся до справи культури краєвої і шкіл середних. Замітну що до відносин князя Гогенльоге до Поляків допись подає N. freie Presse зі Львова, в котрій так каже ся:

В кругах перебуваючих тут тепер польских послів з Ради державної увіряють зовсїм рішучо, що межи президиєю Кола польского а президентом міністрів, кн. Гогенльоге, прийшло вже до компромісу і то на слїдуючій основі: 1) Число галицких мандатів буде збільшене з 88 на 100; — 2) поділ на округи виборчі має бути на основі проекту, котрий предложить Коло польске, так змінений, щоби польско-національний стан посїданя був забезпечений. Місто **Львів** одержить не, як то есть в проекті правительства, чотири, але шість мандатів; — 3) кн. Гогенльоге заявить в своїй проґрамовій бесїдї, що жадане розширене краєвої автономії уважає за справу, о котрій можна поговорити, і що правительство не від того, щоби деякі жаданя що до сего увзглядити. В кругах посольских говорять, що точки компромісу, які відносять ся до розширеня автономії, представляють ся яко дрібна концесия, як та, яку бар. Ґавч готов був Полякам зробити. Кажуть іменно, що бар. Ґавч обіцював польским проводирям, що найблизша престольна бесїда буде містити в собі уступ, який відносив би ся до розширеня автономії Галичини, що на всякий случай обовязувало би більше, як якась заява правительства.

Що до Нїмців, то з того спокою, який настав серед їх партий, можна вносити, що они готові до компромісу, подібно як і Молодочехи, котрі в своїм комунїкатї заявляють, що анї перед тим анї тепер не лучили справи реформи виборчої з нїякими народними, куль-

2)

Образки з Каліфорнії.

Після дра В. Черного і др. зладив К. Вербенко.

(Дальше).

Настали були золоті часи для Сан Франціско. Ба нї, не золоті а дідьчі! Місто росло незвичайно скоро, бо вже в 1852 р. мало 34.776 душ а межи тими 18.854 чужинців, зволочи з цїлого сьвіта, почавши від Хінців і Маляйців, що наймали ся тут за робітників, аж до тих Европейців, що проґулявши майно або попавши в незгоду з законами в ріднім краю, втікали до Америки шукати там нового житя і щастя. Та й знаходили его в каліфорнійских горах. З піску в ріках або в скалах під верхом можна було без великого труду призбирати досить золотого піску. Хто его призбирав, вертав до Сан Франціска, щоби тут его продати або добре за него погуляти. Неодин, що вернув зі спорою торбинкою золотого піску, проґуляв его або програв в карти і став знов тим, чим був — коли не злодієм і розбишаком, то копальником золота; неодного захланні его товариші позбавили житя. Ніхто в місті і его охрестности не був певний свого майна і житя; не було ні права ні властий, що могли би були боронити спокійних людий. В місті під ту пору було повно всїлякого рода авантурників, картярів, піяків, злодіїв і розбишаків. Богатство і нужда зміняли ся за одну ніч, за годину, за хвилю. З торговлі зробилось було лиш обманьство. Але місто росло і росло з кождим днем; доми будовано з дерева, бо не було часу і спроможности мурувати. Аж коли місто раз, другий і третий, а то в роках 1849, 1850 і 1851 страшно погоріло, коли міліони долярів пішли з димом, взяли ся у Сан Франціско ставити муровані доми.

Який рай був тут під ту пору для копальників, можна зміркувати з того, що в часї від 1849 до 1877 видобуто в самій Каліфорнії золота за 1.165,200.000 долярів а на цїлім заході за 1.907,500.000 долярів; майже все тото золото переходило через монетарню в Сан Франціско. Коли же опісля не стало вже того богатства, коли вже треба було добувати золото із глубини скал за помочию дорогих машин, то з золотом зменшило ся й число копальників, котрі тепер мусїли взяти ся до иньшого промислу. Теплий край і незвичайно урожайна земля помогли борзо вишукати иньше золото в виді зерна золотої пшениці. І се нове ростуче золото почали тут добувати на чисто американьский, нїгде не практикований спосіб. Ще й нині оре там паровий плуг землю в той спосіб, що робить за одним разом скибу на милю (анґлійску, чверть нашої) довгу. З'оране поле засївають машинами, а доспіле жнуть так само машини і таки зараз на поли молотять парові молотільні а готове зерно зсипають безпосередно до ваґонів, котрі везуть его зараз або до Сан Франціско, де его пересипають на кораблї, або ще більше до величезних елеваторів в Чікаґо.

Ще більшого значіня набрало Сан Франціско, коли зелїзниця, звана Пацїфік (Тихий Океан називають по анґлійски „Пацїфік"), сполучила західне побереже Америки зі всхідним. Ще в 1862 р. почали були два товариства будувати рівночасно з двох противних сторін велику зелїзницю. Одна з них, названа „Централь-Пацїфік", почанала ся в Сан Франціско і йшла на всхід а друга, „Уніон-Пацїфік", виходила з Чікаґо на захід. Дня 10 мая 1869 р. зійшли ся оба шляхи коло стациї Промонторі над північним кінцем Великого Солоного Озера 820 миль на всхід від Сан Франціско. Був то великий день для цїлої Америки, коли тут покладено послїдний поріг під шини зелїзниції „Централь-Пацїфік" і прибито его золотим цьвяхом. О 2 год. по полудни, в тій хвили, коли три удари молотка вбили славний золотий цьвях в поріг, вибили телеґрафи три точки на телеґрамах в Ню-Йорку, Вашінґтоні, Бостоні і Сан Франціско а рівночасно великий дзвін на капітолю у Франциї дав цїлим Сполученим Державам знати, що через північну Америку від моря до моря поведена велика зелїзниця, найдовша на цїлім сьвітї. Від тої пори настало для Сан Франціско нове житє; місто се стало ся осередком торговлі межи всходом і заходом, межи двома сьвітами, старим і новим. В 1890 р. мало місто 298.997 жителїв, з тих 126.811 самих чужинців а між тими 30.718 Ірляндців і 24.613 Хінців (майже самих мужчин). Підчас послїдної катастрофи було в місті около 400.000 людий.

Се есть коротка істория Сан Франціска а тепер перенесім ся гадками в часи перед катастрофою. При в'їздї до Золотих Воріт по правім боцї виднїють ся славні Сіль Рокс (Seal

туральними або економічними жаданями. Молодоческий клюб осуджує справу реформи виборчої лиш зі становища справедливости і наміряє і на дальше се становище задержати.

Отже коли все добре піде, по завтрішнім виясненю проґрами президента міністрів готово прийти таки до справдішного компромісу а вслід за тим і до парляментаризациї кабінету. Віденьскі ґазети нотують однак чутку, що тота парляментаризация буде поки що лиш мала, часткова, а повна наступить аж по ухваленю реформи виборчої. На перший початок мають увійти до кабінету міністри-краяни: для Німців пос. Дершатта, для Чехів др. Пацак або др. Жачек на місце дра Ранди, а зі сторони Кола польского позістав би й дальше в кабінеті др. Пєнтак, котрого пізнійше заступив би ґр. Войтіх Дідушицкий. Який був би склад кабінету по повній его парляментаризациї, о тім тепер годі навіть щось припускати. Передовсім треба заждати, що найблизші дні принесуть.

Російскі основні закони.

В слідуючім подаємо зміст найважнійших постанов основних законів російских, оголошених дня 6 с. м. як би не то, щоби ще в послідній хвили недопустити Думу заняти ся реформою тих законів, що творять найсильнійшу кріпость для самодержавія і его чиновництва. Оголошенє тих законів викликало, як вже звістно, велике невдоволенє серед членів Думи і сталось одною причиною більше до небезпечного конфлікту, який при теперішних відносинах в Росиї може дуже легко настати межи вибраними репрезентантами народу а теперішними верховодами держави. Нема, здаєсь, також сумніву, що й справа апанажів прискорила оголошенє тих законів, бо треба було чим скорше показати Думі і народам в Росиї, головно же селяньству, що цар і ті, на котрих він опирає ся, не допустять до того, щоби апанажові маєтности розділено межи селян. Отже згадані закони постановляють:

Російска держава єсть одноціла і неподільна. Фінляндия, що творить ненарушиму часть російскої держави, буде правлена на основі окремого законодавства і окремими інституциями. Російска мова єсть мовою державною і обовязуючою в державних і комунальних інституциях, в армії і фльоті. Уживанє місцевих мов і говорів буде управильнене окремими законами. Цар російский має найвисшу самодержавну власть. Бог сам приказав, що его власти треба слухати не лиш зі страху, але також і по совісти. Особа царя єсть сьвята і ненарушима. Така сама найвисша самодержавна власть прислугує й цариці, скоро на основі установленого на то порядку вступить женщина на престол. Муж єї однак не єсть володітелем; він має по части і прероґативи жінки володітеля, але не має титулу. Цар виконує законодайну власть в російскій державі спільно з Радою державною і Думою державною. Цар дає почин до всіх законодайних робіт. Лиш за его почином може бути переведена ревізия основних законів державних в Думі державній і в Раді державній. Цар затверджує закони; без его затвердженя ніякий закон не може мати правосильности.

Цар єсть найвисшим управителем заграничних відносин російскої держави. Єму застерігає ся найвисше веденє межинародної політики російскої. Цар виповідає війну і заключає мир та угоди з заграничними державами. Цар приказує заводженє воєнного стану і стану надзвичайної охрани в місцевостях держави. Цар іменує і відпускає предсідателя ради міністрів, міністрів і старших управителів поодиноких ресортів (відділів), а також і иньших урядників державних, коли закони не постановляють иньшого порядку їх іменованя і увільнюваня. Цар видає безпосередно укази і приказп як що до маєтностий, котрі творять его особисту посілість, та також і що до тих маєтностий, котрі називають ся апанажовими маєтностями, бо они належать завсїгди до панующого царя, не можуть бути анї комусь записані, анї поділені, анї не можна їх в який небудь спосіб збувати ся. Як сї так і тамті маєтности суть вільні від податків і всяких дачок. Цареви яко голові царского дому прислугує право розпоряджати апанажовими маєтностями після статута о царскій родині. Він також установляє орґанізацию і спосіб управи інституций стоячих під властию міністра царского двору. *(К. б.)*

Вісти політичні.

Мадяри а Німеччина. — З російскої Думи державної.

Угорскі міністри старають ся направити то, що попсували мадярскі ґазети з нагоди заповідженого приїзду німецкого цісаря до Відня. Кошут в розмові з одним берлиньским кореспондентом звернув его увагу на то, що голоси мадярскої праси то ще не мнінє цілого мадярского народу. На Угорщині позістало що правда огірченє з тої причини, що німецке правительство напирало на скоре залагодженє угод торговельних, хоч знало, що парляментарне ухваленє договору було на Угорщині хвилево неможливе. Остаточно лежить в інтересї обох сторін удержати добрі відносини межи обома державами. По Австриї є Німеччина найбільшим полем збуту для угорских продуктів. Подібно виступив і угорский президент міністрів др. Векерле против угорскої праси, доказуючи на зборах в Темешварі, що всякі чутки, мов би то цісар Вільгельм мішав ся до внутрішних справ угорских, суть рішучо неправдиві а тридержавний союз лежить так само в інтересі Австро-Угорщини як і Німеччини.

Російска Дума державна відбула два засїданя, одно в суботу а друге вчера, в неділю. На суботнішнім засїданю, коли відчитано телєґрами від політичних вязнів з ріжних сторін, повставали майже всї посли з вимкою кількох і почали кричати: „Амнестиї! амнестиї!" Ся манїфестация зробила в цїлім Петербурзї глубоке враженє. По перерві вибрано першим віцепрезидентом кн. Петра Долгорукова 382 голосами на 429 голосуючих, другим

Rochs), вистаючі з води стрімкі, сподом чорні біляві скали. На їх шпилях повно морских птиць а де сподом скали ширші і творять лави, там лежать на них і вигрівають ся до сонця рудавобрунатні фоки, морскі пси і морскі льви. Иноді як би чогось перепудили ся, зачинають сунути ся і котити ся зі скал у воду а серед шуму филь чути їх страшенний рик, подібний до того, як би рівночасно ричали осли і ревіли льви; скотившись у воду, пливуть они незвичайно зручно і скоро. Тоті зьвірята, деинде вже зовсім винищені, жиють тут собі зовсім спокійно під охороною правительства, котре не позваляє їх нищити. Напротив сих скал, при березї, на стрімкій скалі вистаючій в море, стоїть величавий мов би яка палата готель, званий Кліфгавз улюблене місце прогульки для жителів міста. З терас сего готелю прекрасний вид не лиш на море і Золоті Ворота, але й на ціле місто і далекі поза ним і заливом гори. Сподом попід побережні скали тягне ся на полуднє досить широка смуга побережного піску, котрий від часу до часу заливають филї. Случайно бігають по нім босі діти і відбивають ся в нім як в зеркалі; нараз котить ся до них нова филя а они з голосним сьміхом втікають від неї. На північ від Кліфгавзу побереже стрімке і неприступне.

З Кліфгавзу до Сан Франціска веде простісенький битий гостинець, по котрім котять ся що хвиля елеґантні екіпажі і гонять самоїзди. Можна також перейти пішки через прекрасний парк, званий парком Золотих Воріт (Golden Gate Park), котрий тягне ся від побережа аж до самого міста і єсть на 3 милі (анґлійскі) довгий а на пів милі широкий та займає 400 гектарів простору. На сім місци, де тепер парк, був давнійше пустий пісковий горб та ще й нині видко тут денеде пусті місця, зарослі лиш зрідка травою. Се єсть характеристика калїфорнійских сторін, що побіч пустар можна нераз побачити найбуйнійшу ростинність. Богатство цьвітів в парку впадає ще більше в очи як в малих приватних городцях в місті. Настурциї з своїми оранжевими або темночервоними цьвітами вють ся помежи корчами і деревами, фуксиї творять високі корчі, з якоїсь голої скали над берегом штучного ставку звисають ясно лілєві цьвіти якоїсь товстолистої ростини в такій масі, що здає ся з далека, як би звідтам випливала якась краска. Побіч листистих і четинних дерев росте тут також австральский евкаліптус, високе дерево з білаво-сірою корою, довгим галузєм і зелено сірим довгим, так завсїгди звисаючим листєм, що здає ся, як би то дерево зівяло. Місцями для окраси позасаджувано також пальми.

Широкі головні улиці в парку, по котрих в певних порах дня їздять елеґантні повози, скроплюють тером або зливають нафтою, щоби не було пороху. Запах від того не дуже разить, коли улиця не сьвіжо скроплена; зато приятно їздити і ходити. В парку єсть також кілька хороших будинків а між ним головно музична ґаля і музей, що виглядає зверха як староєгипетска сьвятиня. В тім музею знаходить ся американьскі старинности, мінерали, предмети артистичного промислу і мала ґалерия образів. Суть також і статуи а межи ними, що особливо впадає в очи, бронзові статуи німецких поетів Шілєра і Ґетого.

Місто само, іменно же більша его часть тягне ся понад заливом вздовж всхідного побережа півострова, широкого тут на 10 кільометрів. Коли подивити ся на плян міста, на котрім видко простісенькі улиці, що перетинають ся під прямим кутом як поля на шахівници, можна би гадати, що она лежить на рівнинї. Тимчасом так не єсть; місто лежить на горбах, котрі хоч по частий скопані, то все таки в самій середині міста піднимають ся ще так високо як малі гори, на котрі не можна ніяк инакше виїхати як хиба возом, котрий тягне кабель (дротяна линва). Сї горби й піддали Галлідієви з Сан Франціско гадку видумати линвові зелїзницї а першу линвову (каблеву) зелїзницю заведено в літї 1873 на улици Кляй Стріт. Коли станути на якійсь улици, що іде із всходу на захід і подивити ся по нїй, то здає ся в першій хвили, що на другім кінци замикає єї якась стіна з глини; лиш боками видко, як по тій стінї лазять люди мов мухи. Здає ся, як би тоті люди мали на своїх підошвах такі ссавки як мухи, що при їх помочи можуть лазити по шибі. Тимчасом по боках такої стіни суть тротоари з дошок а до них поприбивані бальки, по котрих люди лїзуть як по сходах на гору. Коли вилїзуть, гублять десь а відтак показують ся знову, насамперед видко їх капелюхи: они лїзуть по другій стінї ще висше.

(Дальше буде).

проф. Ґредескула з Харкова 372 голосами. Секретарем вибрано кн. Шаховского 350 голосами а 5 помічників однодушно. Коли один бесідник перед виборами домагав ся скорого приступленя до актуальних робіт і сказав: Роблю докір Думі... президент упімнув єго енерґічно, щоби таких слів не уживав, бо повага Думи висша понад всі иньші.

Пос. Родічев поставив внесенє, щоби вибрати комісию з 33 членів для уложення адреси до царя. Тойже бесідник мотивував своє внесенє в справі амнестиї. На недільнім засіданю поставлено два пильні внесения в справі висланя до царя телеґрафічної просьби о амнестию. Тому спротивили ся віцепрезидент Ґредескул і ґр. Гайден і пильність внесень відкинено а вибрано комісию з 33 членів для уложеня адреси у відповідь на престольну бесіду.

Новинки.

Львів, дня 14-го мая 1906.

— Є. Е. п. Міністер заграничних справ ґр. Аґенор Голуховский вернув дня 11-го с. м. із Скали до Відня.

— Преосьв. епископ Константин Чехович виїхав на канонічну візитацию белзкого і угнівского деканату і поверне до Перемишля аж в половині червня.

— Підвисшенє листового порта, — як доносять з Відня — має наступити в серпни або в вересни сего року. Тимчасом мають вести в тій справі переговори з Будапештом і Берлином. Порто від листів буде виносити 12 сотиків замість дотеперішних 10 сотиків. Проєктована підвижка принесла би річно около 8 міліонів корон.

— Дрібні вісти. На будову руского театру у Львові зібрано в місяци цьвітни с. р. 2044 К. Загальна сума вкладок на ту ціль виносить 177.416 корон. — В Дорожеві, самбірского повіта, лютить ся ще від зими пятнистий тиф.

— Площа сьв. Юра у Львові єсть власностию львівскої митрополичої капітули, однако обтяжена сервітутом в користь громади що-до права публичного переїзду дорогою, побудованою на кошт громади і другими застереженями. Справа упорядкованя тих відносин, прав і обовязків була в послїдних лїтах предметом довгих переговорів, котрі однако аж тепер доведені до кінця на основі взаїмної згоди. Наслїдком тої умови буде між иншими поміщене на стїнї коло входу до церкви сьв. Юра таблиці з написию в рускім і польскім язиці з заявленем, що згадана площа єсть власностию львівскої греко-кат. митрополиї. Стане ся то на основі рішеня маґістрату.

— Фреквенция на лїкарских виділах в Австриї. Після урядової статистики, в зимовім півроцї 1905/6 записало ся на всї лїкарскі виділи 3.133 осіб, а то 2.474 звичайних студентів і 94 звичайних студенток, 549 студентів надзвичайних, між ними 13 женщин і 16 госпітанток. Число студентів звичайних зросло о 358 (між ними 17 студенток). Показує ся, що не дуже помогли публичні осторогн, щоби молодїж не йшла на медицину з огляду на невідрадні відносини в лїкарскім званю. У Львові студиювало медицину в минувшім півроцї 113 студентів звичайних, 17 студенток звичайних, а 14 студентів надзвичайних. В краківскім університетї було записаних 227 студентів звичайних, 28 студенток звичайних, 29 студентів надзвичайних, 1 студентка надзвичайна і 1 госпітантка.

— Шкільні ферії в школах народних і виділових. Міністерство просьвіти і віроісповіданя видало розпорядженє, щоби шкільні ферії у всїх школах народних і виділових, де они тревали після обовязуючих приписів шість тиждпів, розширити сего року на два місяцї. Після сего розпічнуть ся отже шкільні ферії 1-го липня, а скінчать ся 1-го вересня. Однак в тих народних школах — а таких є більшість — де сьвяткує ся сьвята після старого і нового календаря, тревав шкільний рік 10 і пів місяця, а на ферії припаде так як до тепер тілько півтора місяця, від 16-го липня до кінця серпня.

— Огнї. З Яворова пишуть: Дня 9-го с. м. вибух о годинї 10-ій в ночи грізний пожар на передмістю Наконечнім. В однїй хвили обхопив огонь господарскі будинки і хату господаря Кароля Жмурка. Жертвою огню упала цїла загорода, 23 овець, безрога вартости 120 корон, збіже, цїлий домашний інвентар і 60 корон готівки. Жмурко при огни сильно попік ся. Шкода виносить 5000 корон, з чого було обезпечено 1600 корон. Причина пожару піднал.

— Смерть від грому. Дня 9 с.м. в Волощи, самбірского повіта, в часї зливи були на сїножати молодий барон Брікман, жид Бадіян і селянин Івахів. Бар. Брікман і Бадіян закрили ся парасолями, а Івахів сховав ся під стирту сїна. Нараз ударив грім і убив всіх трех на місци. — Рівночасно в сусїдній Луцї, убив грім копя на пасовищи і розколов величезну осику від вершка до кореня.

— Небезпечний утїкач. В Кльостернайбурзї, під Віднем, перебуває від якогось часу менажерия. Минувшого тижня утїк з неї в невияснений спосіб величезний вуж, що належить до дуже їдовитої породи гадин і доси не удало ся єго віднайти. В містї розліплено в наслїдок того плякати, остерігаючі мешканцїв, щоби мали себе на осторожности і не виходили на проходи в дохрестні лїси. Рівночасно визначено 500 корон нагороди для того, хто зловить ту гадину, або доставить єї убиту до громадского уряду.

— Самоубийство. Франц Озар, торговельний помічник, молодий, 27-лїтний чоловік, кинув ся за Старявою в самоубийчім намірі під особовий поїзд, ідучий з Хирова до Загіря. Самоубийника витягнено ще живого зпід машини задержаного поїзду, але він вскорі від ран помер. Озар був занятий в склепі н. Шляґора в Самборі.

Телеґрами.

Будапешт 14 мая. Ґр. Фердинанд Зічі іменований президентом контрольної комісиї для угорского фонду релїґійного і наукового.

Льондон 14 мая. Бюро Райтера доносить з Константинополя: На приказ султана відкликано турецку залогу з Табах на півострові синайскім.

Букарешт 14 мая. Парлямент скликано на день 8 (21) мая на надзвичайну сесию.

Петербург 14 мая. На послїднім засїданю Думи виголосив пос. Щепкін (проф. університету в Одесі) в справі амнестиї бесіду, котра зробила на всіх дуже глубоке враженє.

Петербург 14 мая. Оголошено царский указ санкціонуючий основні закони державні. В указі тім сказано, що цар розпорядив, щоби постанови, з яких складають ся основні закони, а котрі можуть бути змінені лиш з почину царя, були обмежені в цїлість і доповнені нормами, котрі докладну творять границю межи неподїльною властию царя а законодайними тїлами.

Петербург 14 мая. Партия селяньска в Думі оголосила резолюцию протестуючу против нових законів основних.

Петербург 14 мая. В місцевости Озеркі під Петербургом знайдено в двірку замкненім доси тїло мужчини, в котрім, як кажуть, пізнали Ґапона.

Петербург 14 мая. Прокураториа державна з суднею слїдчим і адвокатом Ґапона Марґоліном отворили сховок Ґапона в банку Льонского Кредиту і знайшли там 15.000 рублїв цїнними паперами російскими і 14.000 франків.

Рух поїздів

важний від дня 1-го мая 1906.

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6 10	З Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломию)
	7·00	„ Підволочиск, Бродів (на Підзамче)
	7 20	„ Підволочиск, Бродів (на гол. дворець)
	7·29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави рускої, Сокаля
	8 05	„ Станиславова, Жидачева
	8·15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
	8·45	„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	10·05	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	10·35	„ Ряшева, Ярослава, Любачева
	11 45	„ Підволочиск, Гусятина, Копичинець
	11·50	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
1·30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Пер.)
1 40		„ Іцкан, Чорткова, Калуша, Залїщик
	1·50	„ Самбора, Сянока, Стрілок
2·05		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Підв.)
2 20		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол. дв.)
	3 55	„ Тухлї ($^{15}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$), Скольoго ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$)
	4·37	„ Яворова
	4·50	„ Белзця, Сокаля, Рави рускої
	5 25	„ Кракова, Відня, Хирова (на Підзамче)
	5·45	„ Іцкан, Жидачева, Калуша
	5·50	„ Підволочиск, (Одеси), Бродів, Потутор
		в ночи
8·40		З Кракова, Відня, Сянока
	9·05	З Іцкан, Потутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Ясла
	9·30	„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова
	10·12	„ Підволочиск, Бродів, Скали (на Підзамче)
	10·30	„ Підволочиск, Бродів, Скали (гол. дворець)
	10·50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Іцкан, Жидачева, Залїщик
2·31		„ Кракова, Ясла, Хирова

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·15	До Іцкан, Потутор, Чорткова
	6·20	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	6·35	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина (з Підз.)
	6·55	„ Яворова
	7·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8·25		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·35	„ Кракова, Сянока, Відня
	8 55	„ Самбора, Стрілок, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Калуша, Делятина
	10·45	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	10·55	„ Підволочиск, Бродів, Грималова
	11·15	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
2·21		„ Підволочиск, Бродів
2·36		„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
2·40		„ Іцкан, Калуша, Чорткова
2 45		„ Кракова, Відня
	2·20	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	3·30	„ Коломиї, Жидачева
	4·05	„ Ряшева, Любачева
	4·15	„ Самбора, Хирова
		в ночи
	6·00	До Яворова
	6 15	„ Підволочиск
	6·25	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6·35	„ Кракова, Відня, Хирова
	7·25	„ Рави рускої, Сокаля
	9·10	„ Станиславова, Чорткова
	9·50	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$), Хирова
	10·40	„ Іцкан, Чорткова, Залїщик
	10·51	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11·00	„ Кракова, Відня
	11·15	„ Підволочиск, Грималова, Скали
	11·30	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12 45		„ Кракова, Відня
2·51		„ Іцкан, Калуша

Замітка. Поїзди приходять і відходять після часу середно-европейского, котрий обовязує також у Львові. Звичайні білети їзди як і всякі иньші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати цїлий день в містовім бюрі ц. к. зелїзниць державних, пасаж Гавсмана ч. 9.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

Стация зелїзницї
Мушина-Криниця
з Кракова 6 *год.*
зі Львова 11 „
з Варшави 18 „

Ц. к. ЗАВЕДЕНЄ ЗДРОЄВЕ
Криниця (в Галичинї)

Найзасібнїйша щава зелїзиста.

В місци:
почта *три рази денно,*
телеґраф, аптика.

Положенє гірске в Карпатах 600 метрів над пов. моря. Від стациї зелїзничої година битої дороги. — На стациї вигідні повози.

Средства лїчничі: „Здрій головний“ і Слотвинка, дуже сильної щави ванневомагнезіово-содово-зелїзистої.

Купелї мінеральні дуже насичені углевою кислотою вільною, огрівані методою Шварца і Вахтлера. (В роцї 1905 видано 73.727).

Дуже скуточні купелї боровинові. (В роцї 1905 видано 23.818). Купелї ґазові з чистої углевої кислоти:

Заклад гідропатичний під управою специялїста дра Г. Еберса. (В р. 1905 видано 13.384).

Купелї річні, парові, електричні, сонїчні, масоване.

Клїмат взміцняючий, підальпейский. — Води мінеральні місцеві і заграничні.

Кефір, жентиця, стерилїзоване молоко.

Ґімнастика лїчнича. — Заклад диетичний.

Лїкар заведеня др. Л. Копфф з Кракова, стало цїлий сезон ординуючий. — Кромі того 14 лїкарів вільно практикуючих.

Помешканя: більше як 1700 комнат з цїлим комфортом уряджених в цїнї від 1 К денно і висше. — Дім здроєвий. — Читальня і випожичальня книжок. — Гостинницї. — Пенсионати приватні, готелї. — Цукорня. — Костел католицкий. — Церков. — Стала музика закладова (директор А. Вроньский). — Сталий театр. концерти, відчити, балї.

Просторий парк шпильковий взірцево уряджений над 100 моргів обшару. Водотяг води з жерел з гір спроваджено́ї.

Фреквенция в 1905 роцї над 7400 осіб. Сезон від 15 мая до 30 жовтня. —

В маю, червни і вересни цїни купелий, помешкань в домах скарбових і потрав в головній гостинници дому здроєвого о 25% низші. В місяцях липни і серпни не удїляє ся убогим нїяких знижень.

Склади води криницкої у всїх більших містах в краю і за границею.

Подрібних информаций удїляє, брошури і цїнники розсилає на жаданє

Ц. к. Заряд здроєвий в Криницї.

5 корон і більше
дениого зарібку 5 корон.

Товариство машин трикотових до роботи домашної пошукує осіб так мужчин як і женщин до робіт трикотів ва нашій машинї. Проста і скора робота домова через цїлий рік. Наука приготовляюча непотрібна. Віддаленє не має впливу. Роботи продаємо.

Товариство машин трикотових до роботи домашної
ТОС. Г. ВИТТІК і Сп. Прага, Петерспляц 7. I.—469.

БІЛЄТИ ЇЗДИ

на всї зелїзницї
краєві і заграничні

Аґенция зелїзниць держ. Ст. Соколовского,

Кредит особистий для урядників, офіцирів, учителїв і т. д. Самостійні товариства щаднично-позичкові урядників удїляють під найкористнїйшими услівями і на довголїтні сплати позички особисті. Адреси консорциї подає безплатно Zentralleitung des **Beamten-Vereines, Wien I., Wipplingerstrasse 25.**

Їсерати
приниманє
Аґенция дневників
Ст. Соколовского
Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Головна аґенция дневників

СТ. СОКОЛОВСКОГО

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

приниманє пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Газети Львівскої“ може приниматн оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недонада. (Телефона ч. 527).